

కథ పూర్తి చేసి కవరులో పెట్టి పత్రిక అడ్రసు రాసి-స్టాంపులు కూడా అంటించి-వొళ్లు విరుచు కుంటూ గది బయటకు వచ్చాడు చతుర్వేది.

ఆదివారనాడు సంసారానికి సి.యల్ (క్యాబువల్ లీవు) పెట్టేసి ఉదయం ఎనిమిదయ్యేసరికి స్నానం, టిఫిను వగైరాలన్నీ కానిచ్చేసి-ఫ్లాస్కుతో కాఫీ పట్టు కుని-మేడమీదున్న తన సాహిత్య గది కొచ్చేస్తాడు. అంతే. కథ పూర్తవ్వాలి. అతను మేడ దిగాలి. రాసిన కథను ఆదివారమే అయినా వెంటనే పోస్టు చేస్తాడు.

ఇవాళ అతను మేడ మీదకు బయలుదేరబోతుంటే “ద్వాదశి పూటా కొత్త కథేమిటండీ? ద్వాదశి దగ్గయో గమ్-అని మరచిపోయారా?” అని వెనక్కి లాగబోయిందతని భార్య.

“సిగరెట్ కాల్చేటప్పుడు అదనపు జాగ్రత్త తీసుకుంటాలే. అంచేత నా కథ దగ్గమయ్యే ప్రమాదం ఉండదు” అని నవ్వేసి మేడ ఎక్కేసి కథ దీక్షలో మునిగిపో యాడు.

కొంచెం సేపట్లో చీకటి పడుతుందనగా ముగిసిందతని కథా యజ్ఞం. కథ-అను కున్నట్టే వొచ్చినందుకు సంతృప్తి తోనూ-కథ రాయడమయినందుకు హాయిగానూ అతను మెట్లు దిగబో తుంటే-

“నమస్కారం. సుప్రసిద్ధ కథారచయిత చతుర్వేదిగారు మీరే అనుకుంటా” అంటూ వచ్చాడు ముప్పయ్యేళ్ల యువ కుడు.

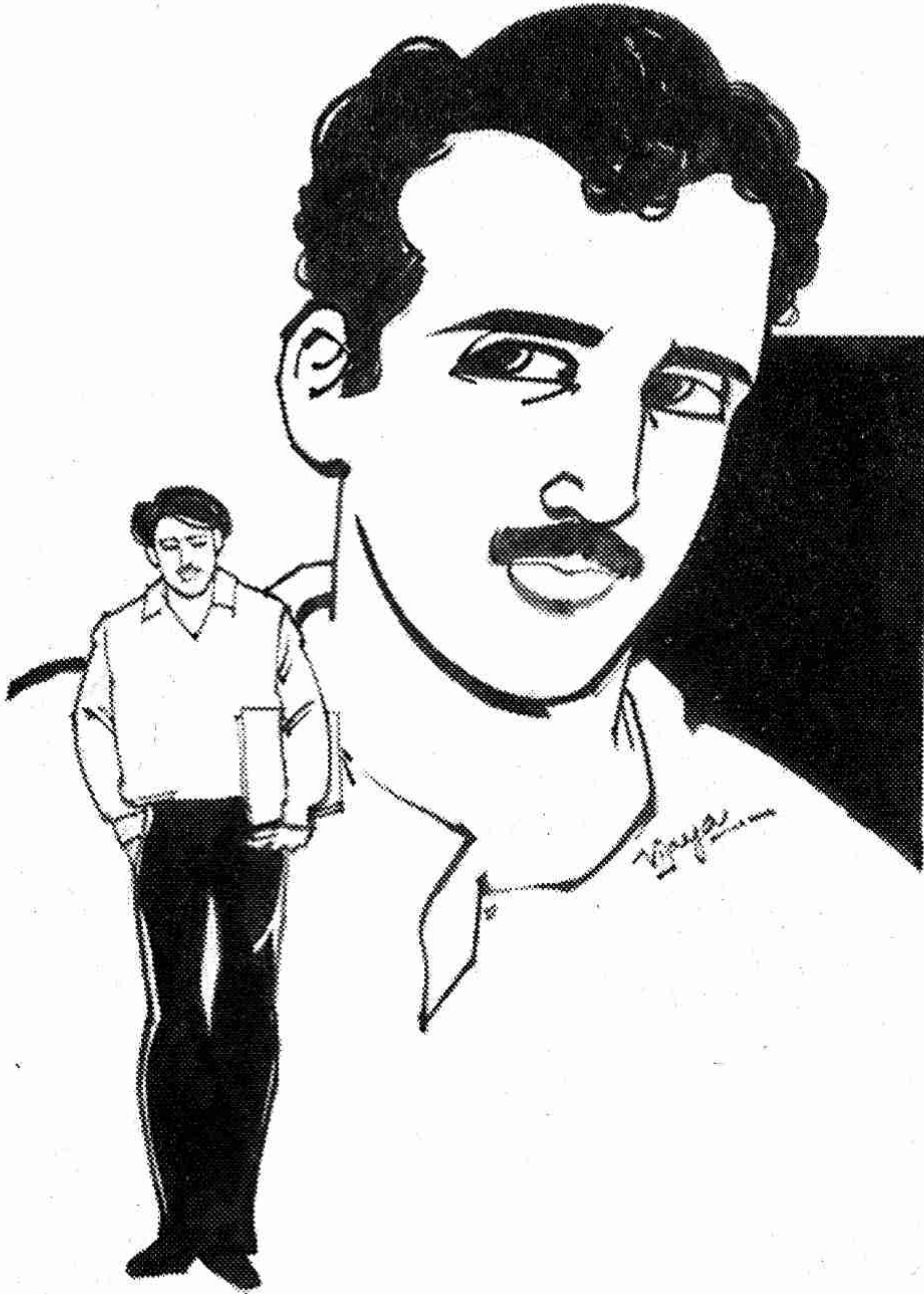
“నేనే రండి.” అంటూ అతన్ని గదిలోకి తీసుకొచ్చి కూర్చోబెట్టాడు.

“నాపేరు రవికిషోర్. మీ మొదటి కథ నుంచి ప్రతికథా చదువుతూ వస్తున్నాను. చాలా బాగుంటాయి. నేను మీ అభిమా నిని. అన్నట్లు నేనూ రాస్తుంటాను. ఇప్పటి కెనిమిది కథలు పత్రికలలో వచ్చాయి. నేను మీ ఏకలవ్యశిష్యుణ్ణి. మీలాగే దైనం దిన జీవితంలోని సంఘటనలనూ సమస్య

దించిన అతని కథల కటింగుల పైలు చూస్తూ. “నేనే కథ రాశాను సర్. మీరు చదివి..తప్పులు సవ రించి..అభిప్రాయం చెబితే..” భయం భయంగా అన్నాడు చేతిలో ఆ కథల కవరు పట్టుకుని.

“దానికే భాగ్యం? ఇటివ్వండి. ఇప్పుడే, యిక్కడే చదివేసి చెబుతాను.”

ఇలాగ అతనూహించలేదేమో. ఉబ్బితబ్బిబ్బి వుతూ..కథలందిస్తూ “ధాంక్యూ వెరీమచ్సార్..కానీ సర్..ముందే మనవి చేస్తున్నాను. నేను మిమ్మల్ని కథావ స్తువు స్వీకరించడం నుంచి శిల్పమూశైలి వరకూ అను కరిస్తానని..”

అభిప్రాయం

- ఇచ్చాపురపు రామచంద్రం

లనూ సంఘర్షణలనూ కథా వస్తువులుగా తీసుకొని వాస్తవికమయిన కథలు రాయాలని, మిమ్మల్నుకరించాలని చూస్తుంటాను. మిమ్మల్ని కలుసుకోవడం నాకు చాలా ఆనందంగా.. గర్వంగా..అదృష్టంలా.. గొప్పగా..” చెబుతున్నప్పుడతని కళ్లల్లో ఆరాధన..అభిమానం..ఆనందం... మెరుపు.

చతుర్వేది చిరునవ్వు నవ్వి ఊరుకున్నాడు. అతనం

‘తినబోతున్నానుగా’ రుచులు చెప్పడ మెందుకన్నట్లు నవ్వి-కథ చదవడం మొదలుపెట్టాడు. చదువు తూంటే..అతని ముఖంలో త్రుళ్లి పాటు..ఆశ్చర్యం..బాధ..విచారం..రకర కాల భావాలు.

“మీరు నిజంగా చాలా గ్రేట్ సర్. చాలా మంచివారు సర్. ఒక ప్రసిద్ధ రచయితకి..అభిప్రాయమూ, సవరణలూ, సూచనలూ చెప్పమని కథ వ్రాత ప్రతి యిస్తే..ఆ ఫ్లాటుతో ఆయన కథ రాసేసి తన పేరుతో వేసుకు న్నారు..” చతుర్వేది గతుక్కుమన్నాడా మాటలకి..

“మీరు దీనినేపత్రికి పంపాలనుకుంటున్నారు? ఎందుకడుగుతున్నానంటే..పత్రికని బట్టి కథ..”

“లహరికి సర్”

చతుర్వేది-కథల కాగితాల మాటున తీవ్రమయిన

ఆలోచనలో పడిపోయాడు. “నాకథ మీద..మీ అభిప్రాయం” బెరుకు బెరుకుగా అడిగాడు రవికిషోర్.

“ముందు యిది చదవండి” కవరుని అందించాడు చతుర్వేదితనికి.

“అరే! మీరూ లహరికే పంపుతున్నారే యీ కథని!” అంటూ అతను చతుర్వేది కథను చదవసాగాడు.

అతని ముఖంలో-త్రుళ్లిపాటు. కథ పూర్తి చేసేసరికతనికి చెమటలు పట్టేశాయి. మనిషి వొణికి పోసాగాడు.

“ఇది ఎలా సాధ్యం? ఎలా సంభవం? మీ కథ పేరు వెలుగు. నా కథ పేరు కాంతి. కథా వస్తువొక్కటే. మల

చిన తీరు దాదాపు ఒక్కటే. ముగింపు ఒక్కటే. కాకపోతే మీరనుభవశీలురు కనుక మీ కథ మరింత ప్రతిభావం

తంగా ఉంది. ఎవరేనా చదివితే మీ కథకి నా కథ చేతకాని కాపీ అనుకుం

టారు. ఇది ఎలా సంభవించింది?”

“యాధ్యచ్ఛికం. ఇంగ్లీషులో కోయి

న్సిడెన్స్. ఈ కథలు రెండూ మనం విడి విడిగా రాసినా అతి దగ్గరి పోలికలతో

తయారయ్యాయి. స్వతంత్రంగా రాశా మంటే నమ్మలేనంత దగ్గరగా

వచ్చాయి. మీరు నన్ననుకరించటం కొంతవరకూ కారణం కావచ్చు.

ఇప్పుడి రెండు కథలు అనవసరం. ఏదో ఒకటే చాలు. కథ ఎంత బాగున్నా

రెండుసార్లు ముద్రించరుగా యిద్దరి పేర్లతో? బింబ ప్రతిబింబాల్లా ఉన్నా

యివి. వీటిలో ఏదండాలి?”

చతుర్వేది ప్రశ్నకి రవికిషోర్ జవాబు చెప్పలేకపోయాడు, అతనింకా

ఆశ్చర్యం నుంచి తెరుకోలేకపోవడం.

“ఇలా జరగడం అరుదే కాని ఆసం భవమూ అసాధ్యమూ మాత్రం కాదు.

ముందే తెలిసింది కనుక పెద్ద ప్రమాదం తప్పింది” అంటూ అతని చేతిలోంచి తన కథను తీసుకుని-సిగ

రెట్ అంటించుకుందుకన్నట్లు గీసిన అగ్గిపుల్ల మంటతో ఆ కాగితాలనంటించేశాడు. చతు

ర్వేది కథ మండిపోతోంది! “సార్” భోరుమన్నాడు రవికిషోర్, దుఃఖం ఆపుకో లేక: “నా కథే కాల్చేయ్యవలసింది”

“ఇది న్యాయం..ఇదే న్యాయం..ఇప్పుడు నేను నా మీద ఏవిధమయిన అపప్రధా పడకుండా క్రేమంగా మిగిలాను. నా పేరుకి అపసంద ప్రమాదం లేదు. రవికి

షోర్, యికపై మనం ప్రచురించబడిన కథల గురించే మాట్లాడుకుందాం. వ్రాత ప్రతి దశలోని కథల గురించి తెలుసుకోవద్దు. ఏ?” అతని కేమీ ఆర్థం కాలేదు.

అయినా-అలాగే అన్నట్లు తలూపాడు రవికిషోర్. మరేం చేయాలో తెలియక. చతుర్వేది

కథ-వెలుగు-పూర్తిగా కాలిపోయి మసీ మసీ మిగి లాయి.

